13/01/2025

Патриаршеска света литургия в храм „Св. вмчк Георги Победоносец“, кв. „Горубляне“

На 12 януари в храм „Св. вмчк Георги Победоносец“, кв. „Горубляне“, бе отслужена божествена света Литургия, възглавена от Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил. Това бе първата литургия, предстоявана от първойерарха на Българската православна църква – Българска Патриаршия в историята на храма, основан през 1858 г.

В съслужение с Негово Светейшество бяха Негово Преосвещенство Браницкият епископ Пахомий – първи викарий на Софийския митрополит, архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, архимандрит Никодим, иконом Лазар Георгиев – председател на храма, протойерей Петър Петров и свещеник Стоян Иванов, както и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от хор псалти, ръководени от д-р Светослав Цеков.

За устройването на царството Божие в душата на вярващия чрез живота в Христа и борбата с греха, в своето слово патриарх Даниил каза:

„Покайте се, защото се приближи царството небесно (Мат. 3:2). С тези думи св. Йоан Кръстител призовавал израилския народ да приготви пътищата на Бога към своите сърца. След залавянето на св. Йоан Кръстител и хвърлянето му в тъмница от Ирод, Господ начева Своята проповед именно с тези думи.

Какво е това царство небесно? Господ Иисус Христос ни казва: царството Божие вътре във вас е (Лука 17:21). От това царство отпаднаха нашите прародители, когато бяха в рая и Божията благодат обитаваше в тях. Но след престъпването на заповедта, която Бог им бе дал – да не вкусват от дървото за познаване добро и зло (срв. Бит. 2:17), те познаха, че непослушанието е зло. Не съумяха да се покаят и Господ ги отдели, изгони от Рая. Всички човеци – техните потомци, се раждаме мъртви за Бога.

Какво тогава царство владее в света? Казано е в Св. Писание – царството на княза на този свят – дяволът, който ни кара да грешим и да се противим на Бога, когато нямаме смирението да приемем Христовите слова и мислим високо за себе си. След грехопадението дяволът е този, който кара човеците да се гордеят, да се ненавиждат, един друг да се обиждат, да воюват и да се убиват.

Ние сме сътворени по Божий образ, създадени сме да бъдем богове по благодат, но ако в сърцето си доволстваме от неща, явно греховни, не се стремим към Бога и не Му се покоряваме, ние ще се чувстваме външни и чужди на царството Божие, което ще дойде в сила.

Господ – Царят на царете, дойде като смирен раб и ни показа как да живеем, за да дойде царството небесно и в нашите сърца. Нужно е душите и телата ни да се очистят от греховете, нужно е да имаме правилна вяра и тогава ще се радваме на непосредствено общение с Божията благодат, която сме приели в светото Кръщение. Защото Божията благодат е тази, която устройва царството Божие в нас.

Не може да имаме единение с Христа, ако в нашите сърце, мисли и съзнание се чувстваме сами, а и не се съобразяваме с никого. Казваме, че сме свободни, но употребяваме егоистично свободата си. Такова отношение

проявяваме и към Бога. Как ще Го допуснем в нашите сърца, ако мислим по този начин? Не би било възможно, защото егоизмът, себелюбието, гордостта до такава степен се сраства с нас, че не можем да се отграничим от тях, мислим, че това сме ние, но не е така. Това е бесовският дух, който обладава душата, внушава ѝ гордост, противене и ако не се борим, ние се съединяваме с духа на гордостта и по този начин позволяваме царството на дявола да живее в нас. Затова е нужно покаянието, затова е и тази простичка, но съединяваща с Бога проповед: покайте се, защото се приближи царството небесно (Мат. 3:2)“.

За придобиването на Божията благодат като цел на християнския живот и смисъла на покаянието, патриарх Даниил отбеляза:

„Господ казва: Огън дойдох да туря на земята, и колко бих желал да беше вече пламнал (Лука 12:49). Кой е този огън? – това е огънят на Божията любов, на Божията благодат. За да ни дарува този огън, тези огнени езици, които слязоха над апостолите, Бог пострада на Кръста. Ето колко много Той желае да ни дарува тази благодат и тя да обитава в нашите сърца.

В какво се състои покаянието – в обръщане на ума, на начина на мислене и на живот (μετάνοια – гр. обръщане). Ако до този момент сме считали себе си за висш критерий за правилността на своите желания и сме слушали само себе си, то за да бъдем с Господа, трябва да се вслушаме в думите Му, че който не се отрече от себе си, не може да бъде Мой ученик (Лука 14:33). Бог ни е дал свобода на избор. Ако не се отречем от своя егоизъм, себелюбие и своеволие, не е възможно да се устрои в нас царството Божие.

Чрез трудностите се изпитва вярата ни. Бог ги праща, за да видим и да се самоопределим къде сме, в кого сме повярвали, на кого разчитаме –на своя ум, на своите способности, които Бог ни е дал, на връзките в обществото, на материалните си придобивки, или първо разчитаме на Бога и знаем, че без Неговата воля нищо не се случва. Той е Този, Който може да опази и мислите и сърцата ни в мир, да опази душевния порядък, така че да не се поддаваме на малодушие и страхове.

Търсете преди всичко царството Божие и Неговата правда и всичко останало ще ви се придаде (срв. Мат. 6:33). Когато пребъдваме във вярата, Божията благодат укрепва вътрешния ни човек, дава ни сили да претърпяваме духовната борба и така постепенно устройва царството Божие в нас.

За целта на християнския живот св. Серафим Саровски казва, че това е

придобиването на благодатта на Пресветия Дух. Това е царството небесно – когато Божията благодат намери покой в нас“.

На присъстващия народ Негово Светейшество пожела:

„Нека Бог ни помага да чуваме този призив на покаянието, да изправяме пътя на Бога към нашите сърца, да търсим да се устройва в нас царството небесно. Това е най-полезното за нас, което можем да правим в този живот.

А онези, които мислят, че царството Божие ще настъпи след като си заминем оттук и не се стараят да го придобият в себе си, такива живеят своеволно вярата. Не всеки, който ми казва: Господи, Господи! ще влезе в царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен (Мат. 7:21), а не своята воля“.

Председателят на църковното настоятелство при храма изказа благодарност към Негово Светейшество за посещението и отслужването на божествената Литургия. В израз на синовна обич той му подари набедреник с образа на св. Даниил Стълпник.

След богослужението фолклорна група „Шопкиня“ към Народно читалище „Васил Левски – 1926“ (кв. „Горубляне“) отправи музикален поздрав към Негово Светейшество.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg